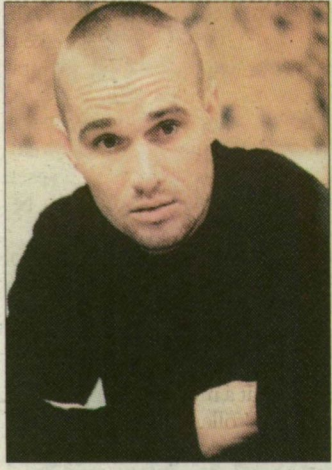

Rendhagyó József Attila-est az SZTE-aulában Édösöm – drámai levélköltemény

József Attila és Vágó Márta kapcsolatáról szól Sipos András *Édösöm* című drámai levélkölteménye, amit Trill Zsolt és Tóth Ildikó előadásában ma 19 órától hallgathat meg a közönség az SZTE-aulában.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Vágó Márta, József Attila ifjúkori szerelme és menyasszonya csak a hatvanas évek második felében szánta rá magát, hogy közreadja a költővel kapcsolatos emlékeit és kettejük gazdag levelezését. Sipos András e dokumentumok és József Attila 1928-ban írott, jórészt a Vágó Márta-szerelme ihlette versei felhasználásával készítette el drámai levélkölteményét, amely képet ad nemcsak a József Attila életében oly fontosá vált kapcsolatáról, hanem előre vetíti azt a drámát is, amely a költőnek a nőkhöz, a szerelemhez való viszonyát a későbbiekben is jellemezte. Az *Édösöm* című rendhagyó produkciót felolvasó-színházi előadásban mutatja be az egyetemi őszi kulturális fesztivál programsorozatában a költőt megszemélyesítő Trill Zsolt és a Vágó Mártát játszó Tóth Ildikó. A zene Faragó Béla munkája, a dramaturg Márai Enikő és Radnóti Zsuzsa, az előadást Novák Eszter rendezte.

Trill Zsolt és Tóth Ildikó, a rendhagyó József Attila-est két szereplője

DMDV-fotó

Mosolynap – Alföldivel

Mosolynapokat szervezett a Mosoly Alapítvány és a Tesco. Az országos rendezvénysorozat szegedi eseménye a Tesco Áruház parkolójában szombaton délután fél 3-kor lesz. Az alkotói napon a hátrányos helyzetű, a fogyatékkal élő és az egészséges gyermekek közösen festenek képeket, amelyekből a nap végén két és fél méter magas és mintegy három és fél méter széles óriásplakátot állítanak össze. A gyerekeket Alföldi Róbert színművész, festőművész és Schaller István szaktanár segíti az alkotásban.

Könyvvásár

MUNKATÁRSUNKTÓL

2005-ben az „Összefogás @ könyvtárakért, összefogás az olvasókért” jelszóval hirdettek a könyvtárak akcióját.

Október hónapban a hazai közkönyvtárak országosan összehangolt rendezvénysorozattal hívják fel a figyelmet a könyvtárak kulturális közvetítő szerepére. Ennek keretében holnap, szombaton használt könyveket árusítanak 10-től 14 óráig a Somogyi-könyvtár Rókusi (Vértói u. 5.), Odesszai (Székely sor 11.) és Csillag téri (Keresztöltés u. 29.) fiókkönyvtárban.

Bizet operájának bemutatója a nagyszínházban

Carmen, az örök szerelem

Szolnoki Apollónia (Carmen) és Réti Attila (Escamillo) a főpróbán

Fotó: Karnok Csaba

Papp Janó extravagáns jelmezeiben, Bal József rendezésében, Molnár László vezényletével ma este mutatja be a Szegedi Nemzeti Színház társulata az operairodalom legnépszerűbb darabját, Bizet *Carmen*-jét. A címszerepet a Szegedről indult Szolnoki Apollónia, Escamillót az operatagozat baritonistája Réti Attila énekli – velük beszélgettünk.

– Nagyon boldog voltam, amikor Bal József felkért Carmennek, hiszen ebből a színházból indult a pályafutásom. Budapesten operaházi kollégáim a mai napig az hiszik rólam, hogy Szegedről származom. Olyan volt viszont, mintha hazajönnék. Persze ez már egészen más helyzet, mint amikor még Zsótér Sándor a Szentivánéji álomban és Valló Péter a Falstaffban bontogatta a szárnyaimat – mondja Szolnoki Apollónia. A fiatal mezzo tavaly két előadásban már beállt *Szinetár Miklós* operaházi Carmen-produkciójába. – Akkor a betanulás eléggé kutyafuttában történt, mert egyszerre több darabot is kellett párhuzamosan próbálnom. Nem volt lehetőségem arra, hogy csak erre a szerepre koncentrálnálva alaposan felkészüljek. Most ideális körülmények között, nyugodtabban tudtam próbálni. Carmen nagyon közel áll hozzám, kicsit én is ilyen vagyok. Persze az életben szerencsére működésbe lépnek bizonyos fékek, amik megakadályozzák, hogy így viselkedjek. Volt

egy vitánk a párommal, mire azt mondtam neki: ha kíváncsi vagy rá, hogy szívem szerint mit tennék ebben a szituációban, akkor gyere el megnézni a szegedi Carment. Ez az ösztönösen cselekvő, elképesztően szabad figura abszolút a véreből van, ezért könnyebben megformálnom.

Szolnoki Apollónia mára befutott énekesé vált, számítanak rá a nemzeti dalszínházban. A közeljövőben Budapesten is Carment énekli, valamint A sevillai borbély Rosináját. Új szerepként megkapta A nürnbergi mesterdalnokok Magdalenáját.

Réti Attila már a negyedik rendezésben alakítja a torreador szerepét. Két évadon át Prágában, majd az Erkel Színházban is énekelte Escamillót. A ma esti bemutatón ő az egyetlen, aki *Galgóczy Judit* egy évtizeddel ezelőtti emlékeztetes szegedi produkciójának is főszereplője volt. – Jól érzem magam ebben az új előadásban is, mert az énekes számára fontos, hogy a rendező megfelelő szituációkat teremtsen a szerző által elképzelt figura megformálásához, és ez most sikerült. Például Escamillo belépője nagyon hatásos. Ugyanakkor őszintén bevallom, igazából nem szimpatikus számomra ez a figura, és egyáltalán nem áll hozzám közel. Egyszerűen nem kedvelem ezt az embertípust. De egy ilyen jellegzetes karaktert mindig hálás feladat eljátszani. Escamillo egy igazi sztár, nemcsak az arénában, hanem az életben is. Persze biztosan

minden torreador ilyen – mondja Réti Attila, aki egykori franciatanárként örül annak, hogy eredeti nyelven énekelheti az operát.

„Ez az ösztönösen cselekvő, elképesztően szabad figura abszolút a véreből van”

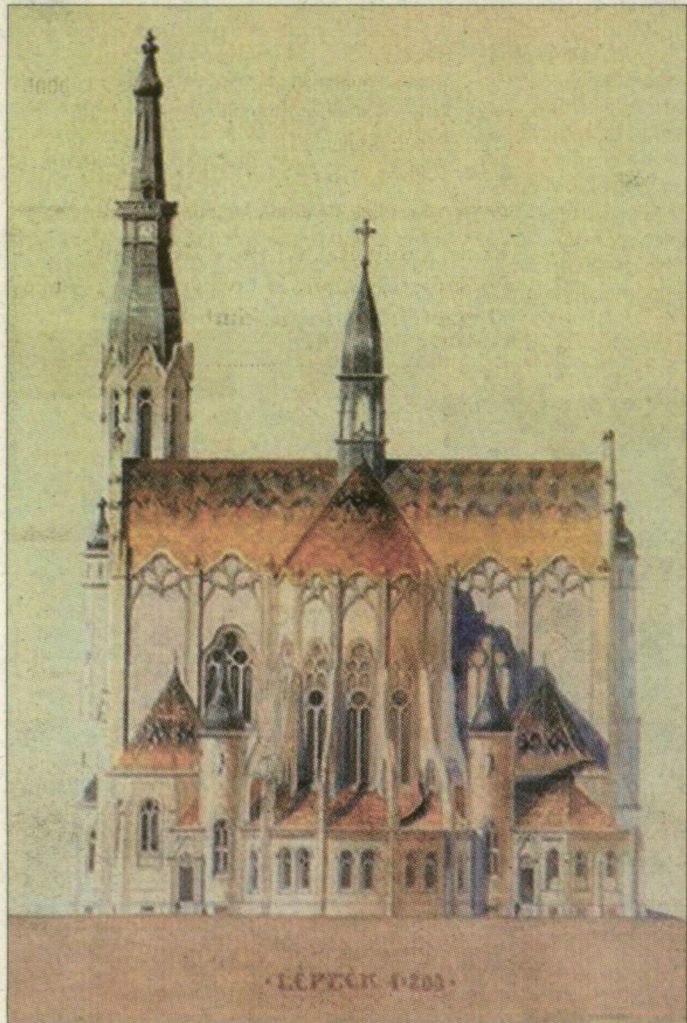
Szolnoki Apollónia operaezenes

A dallamok, ritmusok azon a nyelven szólnak meg legszebben, amelyen íródtak. Azt viszont nem tartja szerencsésnek, hogy a prózát magyarul kell mondanunk. – A vidéki operajátszásban általában nem vagyok híve az idegennyelvűségnek. Más a helyzet az Operaházban, ahol a közönség hatvan-hetven százalékát a külföldi vendégek teszik ki.

A népszerű baritonistát a Carmen után legközelebb Lord Ashton szerepében a Lammermoori Luciában láthatja a szegedi közönség, az évad végén pedig az Aranykoporsóban Lactanciusként mutatkozik be – ugyanabban a szerepben, amit a személyes jó ismerőseként tisztelt szerző, Vántus István halála utáni emlékkoncerten is énekelt.

H. ZS.

Milyen lehetett volna a dóm?

Akár egytornyú is lehetett volna a templom – Épül a dóm, és áll még a Dömötör-templom

Ma délután kettős kiállítás nyílik a szegedi Fekete Házban, az egyik a dóm építésének történetét, a másik a fogadalmi templom meg nem valósult terveit mutatja be.

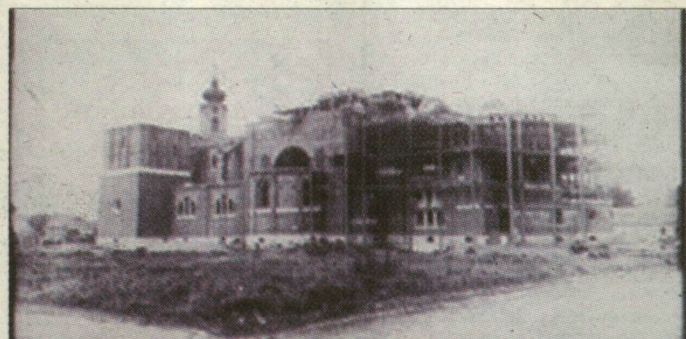
MUNKATÁRSUNKTÓL

A szegedi fogadalmi templom felszentelésének hetvenötödik évfordulójára egyszerre két kiállítást rendez a Móra Ferenc Múzeum történeti kiállítóhelye, a Fekete Ház. Az egyik a dóm helyén álló Szent Dömötör-templomról és lebontásáról szól, valamint összefoglalja a fogadalmi templom építésének történetét. A másik tárlat a dóm tervpályázatait mutatja be.

Szeged városa 1903-ban hirdett pályázatot a templomépület tervezésére. A bírálóbizottsághoz harmincöt terv érkezett az akkori

Magyarország legelismertebb építészeitől. A jelíges munkák közül a döntőnkör első körben nem tudtak választani. Végül a Halászbástyát építő Schulek Frigyes tervei mellett határoztak. A beérkezett és meg nem valósított építészeti tervek közgyűjteménybe kerültek. A hosszú évtizedek során majdnem az enyészeté lettek a páratlan dokumentumok, ám egy elkötelezett szakember megmentette a terveket az utókornak. Így a most kiállított tervrajzok által képet alkothatunk arról, milyen is lehetett volna a székesegyház, ha a döntéshozók egy másik pályázat mellett állnak ki.

A kettős kiállítás ma délután fél 3-kor nyílik. A tárlatot Gyulay Endre megyés püspök és Novák István nyugalmazott szegedi főépítész nyitja meg. A kiállítás 2006. január 29-éig tekinthető meg.

Fotó: A Móra Ferenc Múzeum gyűjteményéből

Új levegőt, új színeket hoztak Csongrádra Harmincéves lett a művésztelep

Jubileumi kollektív tárlat nyílik a Csongrádi Művelődési Központ és Városi Galéria szervezésében október 15-én szombaton délután 5 órakor. A 30 éves a Csongrádi Művésztelep című tárlat az öt alapító mellett számtalan alkotó munkáit bemutatja.

A 70-es évek közepén, nagyrészt a Csongrádi Napok rendezvénysorozatnak köszönhetően a település nyitott volt a fiatal képzőművészek kezdeményezésére: legyen a városban művésztelep. Ezen a megyében néhányan nevettek, de az akkori lokálpatrióta érzelmű városvezetés hitt abban, hogy a kulturális élet jó hatással lehet a városfejlesztésre. Az úgynevezett Czajlikantya, a Szőlőhegyre vezető út elején alkalmas helynek látszott. Ez a hely az elmúlt három évtizedben lényegében alkalmassá vált művészek fogadására. A Tisza közelsége, szőlőültetvények szomszédsága, a borkóstolás lehetősége sok külföldi művészt is vonzott, s teremtett kedvet az itteni alkotó munkához. A művésztelep és a Csongrád Galéria híre túljutott már Európán át Dél-Amerikába, Indonéziába és Törökországba is elvitték a város üzenetét, akik a művésztelep vendégalkotói

voltak. Az alapítók ötven vannak. Arany Sándor meghívta a vele nagyjából egykorú Nagy Gábort, Andor Andrást, Babos Lászlót, Székely Tamást. Új szintet is levegőt hoztak ide. Vállalták azt az esélyt, kockázatot is, hogy esetleg nem mindenkinek tetszenek munkáik. Ma már népes táborra nőtt az ide kötődő festők, grafikusok és szobrászok szellemi közössége.

Az ünnepi kollektív tárlaton a következő alkotók munkái láthatók: Arany Sándor, Aknay János, Andor András, Babos László, Székely Tamás, Bujdosó Ernő, Bukta Imre, Dienes Gábor, Katona Zsuzsa, Fábrián Pál, Holdas György, Jánosvári Ágnes, Klimó Károly, Kiss Zoltán László, Lantos Györgyi, Lapis András, Máté István, Mihály Gábor, Nagy Gábor, Schlosser Béla, Szikora Tamás, Tölg-Molnár Zoltán, Tischler Ferenc, Vecsey Csaba, Vojnich Erzsébet, Záborszky Gábor, dr. Hann Ferenc, néhai dr. Chikán Bálint, Bende István és Kiss Lajos.

Tárlatukat dr. Bereczky Loránd, a Magyar Nemzeti Galéria főigazgatója nyitja meg és ajánlja a művészetkedvelő közönség figyelmébe.

B. GY. GY.